

njemu vlak, da se pelje v Maribor. Na sredi med trgov in postajo ji postane slabo, napravi še par korakov ter pred dr. Rupnikovo hišo pade mrtva na tla. Zadelja jo je srčna kap. Bog daj, blagi rajni večni mir, nas pa varuj nagle in nepredvidene smrti!

Laški okraj. Koder sem še hodil, se vozil, tako zanemarjenih kolovoznih poti še nisem nikjer našel kot v tem okraju. Nastane vprašanje, kdo je temu kriv? Prebivalci teh vasi bodo rekli: Občina! Ne zavedajo se pa, da so sestavni del občine in ob tej krivdi tudi sami prizadeti. Videl sem most čez mali potoček, katerega je pred par leti dala občina narediti. Most je razpadel, toda les je še pa dobro ohranjen. V vasi, kjer rabi to brv, je par boljših posestnikov, ali ne zganje se nobeden, da bi to brv skupaj spravil kot je bila, ampak rajši skačejo čez potok. Grem naprej. Iz gospodarkega poslopja mu teče gnojnica pred hišni prag. Vzemi motiko in izpelji drago tekočino na travnik in travnik bo zelen kot vrt, pred hišo pa bo zopet lahko nastal vrt — ne pa stranišče. Župan in občinski tajnik, ne moreta biti povsod in vsak dan med ljudstvom in istega prositi, da dela v svojo korist. Ne zahteva se od občinskega odbornika, da bi moral sam vsak dan stati na občinskih, oziroma kolovoznih cestah. Toda, toliko bi se pa že lahko ojnali, če je res vreden občinski odbornik, ter povabil sosede, da bi sedaj, ko se je večje kmetijsko delo končalo, malo vozna pota po vasi uredili in s tem storili dobro sebi, živini, svojemu gospodarskemu orodju in ugledu vasi. Ako gre vse iz občinske blagajne, gre tudi iz tvoje blagajne. Ne delajmo izdatkov občini, to je sam sebi, katerim se lahko s svojo dobro voljo izognemo. Ni namen pisca teh vrst, koga žaliti, toda boli pa ga le, ko vidi stvari, ki žalijo naš sedanji slovenski rod. Poglej naše prednike. Vsak kmet je imel obzidano svojo kmetijo. Na najvišjih hribih so stavili cerkve. Vsak je imel vinograd in v istem lično zidanico. Ti si pa pustil, da je vse to uničeno, razpadlo. Niti strehe ne privoščiš poslopju, katerega si po očetu zastonj podedoval. Imej, dragi prijatelj, vedno pred očmi kakšna pota, steze, hrami naše so vasi, ob prihodu tujca kaže, kaj prebivalec vreden si!

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 3. dec. smo spremili k večnemu počitku vrlo mater in gosposinjo Marijo Trupi iz Trobendola. Ko je pred 14. leti padel njen mož v svetovni vojni, je s podvojeno pridnostjo in delavnostjo oskrbovala svoje posestvo. Ena hčerka je usmiljena v Zagrebu, druge otroke je doma lepo oskrbela. Po hudem trpljenju je zatisnila svo-

je trudne oči dne 1. decembra. Dobra mati in krščanska žena, počivaj v miru! Dne 16. novembra pa je umrl 22 letni mladenič Tomaž Tratnik iz Gore; v kljub svoji mladosti si je v kratkem času kot rudar v Hudijami pripravil lepo svoto denarja. Neusmiljena sušica pa je uničila njegove načrte za bodočnost. Lepo se je pripravil na smrt, lepo tudi umrl. Dobri Tomaž, svetila ti večna luč! — Ganljivi prizor smo gledali na Marijin praznik, dne 8. decembra v šentrupertski cerkvi, ko je 16 deklet in pet mladeničev v ganljivi slovesnosti sprejelo Marijine svetinje in stopilo pod Marijin prapor. Naša mladina je še po večini dobra. Živimo v težkih razmerah, a ne pozabimo na stiske drugih. Dekleta Marijine družbe so letos za sveto leto zbrale 408 Din za novo cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku, sedaj pa pridno nabirajo za novo bogoslovnico v Mariboru. Fantje pa se trudijo zbrati svoto za odplačilo svoje krasne društvene zastave.

Sv. Peter nad Laškimi. Na Stefanovo, dne 26. decembra se bo pri poznem opravilu ob 10. uri slovesno blagoslovila popolnoma prenovljena podružnica Sv. Petra. Velike žrtve so prinašali največ vrli Petrovčani, pa tudi mnogi drugi dobrotniki od blizu in daleč. — Zato pa pridite na Stefanovo pogledat lično našo cerkvico, ki kakor mlada nevestica ljubko vahi na svoj častni dan vse prijatelje in znance.

Kriva Palanka. Vsak hiti k svoji obitelji, kjer si podajo roke in si voščijo vesele praznike, a na žalost nam tega ni mogoče. Zato si želimo vsaj v duhu prisostvovati slovenskim običajem. Da bi se spomnili tukaj se nahajajočih, želimo vsem rodbinam, starim in mladim, fantom in dekletom, sorodnikom,

posebno pa dekletom iz vasi Morje, A. S. in Medvejica pri Pragerskem C. njenim in mojim roditeljem vesele božične praznike in srečno Novo leto. Orožnika Morčič in K. Trojnjo.

Banja-Luka. V nedeljo, dne 8. decembra je priredil g. Butorec v svoji gostilni zabavo. — Svirala je privatna vojaška godba, neki Janez K. iz Ljubljane, Drevo Ferdo iz Maribora, Kozelj Leopold iz Ptuja in Lupša Alojz iz Ljutomera. — Pretekli mesec je nastal požar v gostilni g. K. F., katerega je tukajšnja požarna bramba takoj omejila in preprečila nadaljno škodo. Pri gašenju je bil tudi med prvimi neki vojak Slovenec, pisar invalidskega suda, rodom iz Ljutomera.

Kmetovalci Kdor hoče svoje pridelke dobro prodati, naj se obrne na trgovsko agenturo F. Jarh, Maribor, Koroščeva 20. Informacije vsak čas na razpolago. Pri pismenih vprašanjih je priložiti znamke za 3 Din. 1516

Vinčar, priden, pošten in zmožen vseh vinarstvenih del, s 4—6 delavskimi močmi se sprejme pod zelo ugodnimi pogoji. Vprašati je na naslov: posestvo Šturm, Počehova 268 pri Mariboru. 1558

Časna izjava. Podpisana zakonska Dominik in Katarina Klavžar, posestnika v Okolci Vojnik, izjavljata, da je vse, kar sva govorila proti Ferdinandu Koštomaj, mesarju v Lembergu čez najinega soseda Matko Lešnika, kot neresnično in izmišljeno. Zahvaljujemo se slednjemu za odstop kazenskega postopanja in plačava vse stroške sama. — Okolica Vojnik, dne 12. decembra 1929. — Dominik in Katarina Klavžar. 1559

Zahvala.

Ob prebridki izgubi našega nad vse ljubljenega očeta, starega očeta, brata, avaka, strica, gospoda

Franca Jarc,

posestnika v Račah,

izrekamo tem potom vsem, ki so pripomogli do tako častnega spremstva na njegovi zadnji poti, najlepšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo račkem pevskemu zboru za ganljivi žalostinki, prostovoljnemu gasilnemu društvu, zastopstvu domače občine za častno spremstvo, cenjenemu učiteljsstvu iz Rač in Čadrama in ž. g. duhovščini. Prav posebno se zahvaljujemo šolskemu upravitelju g. Mohorko iz Rač za iskreni poslovljni govor ob odprtem grobu.

Bog plačaj tudi vsem onim, ki so darovali cvetje in spremili našega predragega na njegovi poslednji poti v tako častnem številu.

Rače, št. Janž na Dravskem polju, Maribor.

1560

Rodbino: Jarc, Dobnik, Macun.

STRAH DŽUNGLE.

Na nosalih je ležal tujec, katerega smo pobrali nezavestnega ne daleč od naše kože. Še le pozno popolde drugrega dne se je vzbudil, skočil naenkrat po koncu kakor obsedenec in zahteval žganja.

»Kaj se je zgodilo?« so ga vpraševali okoli stoječi. Neznanec je vlival vase ponujeno žgano pijačo in pripovedoval hripavega glasu to-le:

»Bili smo na potu z mulami v Badriljo: — Martin, Andris in jaz. Steza se vleče preko visokih hribov mimo temnih prepadov in podzemeljskih jam. Tom, majhen in gibčen domačin, nam je služil za voditelja na potovanju. Da bi dosegli naš cilj čim preje, smo šli kar povprek, akoravno nas je svaril naš kažipot, da kraljujejo po teh od človeške noge neobiskanih soteskah divje zveri in velikanski — strupeni pajki. Prodirali smo skozi goščave, preko strohnelih vej ter močvirnatih mlakuž v divjino.

Naenkrat je pribežal Tom nazaj k nam in

obstal ves preplašen. Njegov obraz je pričal, da je moral videti nekaj strašnega. V komaj razumljivih besedah je izbruhnil iz sebe: »Aranja . . . aranja . . . tam na drevesu in takoj moramo zapustiti dolino.«

Vsi smo se prestrašili in gledali zvedavo krog sebe. Nikjer ni bilo zapaziti kaj izrednega in strašnega. Daleč naokrog sama neprodirna goščava z orjaškimi drevesi in južnimi rastlinami.

Martin, vodja ekspedicije, se je norčeval iz strahopetnosti malega Toma in se ni hotel vrniti. Puško je vrgel preko rame, prevzel vodstvo in mi smo mu sledili v presledkih in vlekli za seboj mule. Pritlikavi Tom jo je potegnil in se zgubil.

Že se je pričelo mračiti. Morali smo poiskati prenočišče. Iztaknili smo kmalu primeren prostor za šotore. Zakurili smo velik ogenj in razsvetlili tajinstveno džunglo. Od dolge in težavne poti utrujeni, smo zaspali kmalu prav trdno.

V noči se je razleglo v temo tulenje, kakor krika v zadnjih izdihljajih na smrt zadeta žival. Skočil sem po koncu. Baš se je danilo. Ne daleč od taborišča je ležala na tleh mrtva mula. Vse druge živali so bile pobegnile. Na vratu poginje-

Ste naročeni na list
„NEDELJA“?
Izaja vsak teden? Prinaša vankokratni nedeljski evanجيل in razlago ter drugo podrobno versko branjo, razen tega pa tudi lepo povest „Otkosi naše ljube Gospe“ in mišeno zgodbo za otroce. Stane mesečno je 2.— Din. (letno 24.— Din). Se danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: UPRAVA NEDELJE, Maribor, Slovniški trg 20.

Naznajam, da sem prevzel zastopstvo delniške zavarovalne družbe »VARDAR«, ter posredujem vse vrste zavarovanj in sicer: požar, toča, vlom, življenje, nezgode itd. pod najugodnejšimi pogoji. Zahtevajte brezobvezna in brezplačna pojasnila v trgovini Angela Ceh-Vrščič v Ljutomeru.

EVGEN LISANJ,
trgovec.

1557

ZA RAZVEDRILLO

Maščevanje. Neki kmet je hudo zbolel. Vse življenje je trpel, ker se je nekoč spustil v neko tožbo in sta ga oba odvetnika, njegov in nasproten, prav pošteno, oziroma nepošteno odrla. Ni jima mogel odpustiti. Zdaj, ko je bil bolan, jima je sicer odpustil, a malo se je le hotel maščevati. Oba odvetnika je poklical k sebi. Ko sta prišla, jima je ponudil stole, da sta sedla na vsako stran ob postelji. Odvetnika sta mislila, da bosta delala oporoko in mastno zaslužila. Kmet reče: »Hudo sem bolan, morda celo umrjem. Rad bi pa, ko sem vama odpustil, tako umrl kot Kristus, ki je tudi umiral sredi med dvema razbojnikoma!« Odvetnika sta se debelo pogledala in jo molče odkurila. Kmet pa se je tako smejal, da je od smeha ozdravel, odpustil sicer, a tožil se nikdar ni več.

On ve. Janezek: »Povej, papa, zakaj se reče materin jezik in ne očetov jezik?« Oče vzdihne: »Ker matere vedno več govore kot očetje.«

Učiteljica je razlagala učencem poštenost. »No, Tonček, povej, kaj bi jaz bila, ako bi kateremu moškemu segla v žep ter mu vzela denarnico?« Tonček za hip preišlja: »Njegova žena.«

Zdravilno vino. Sin: »Oče, kaj je to: Zdravilno vino?« — Oče: »Sam ne vem, pa mislim, da bo vino, na katero moramo, če smo ga pili, vzeti zdravilo.«

Raztresenost. Profesor: »Ali je gospod doma?« — Dekla: »Ne, že teden je, kar so ga pokopali.« — Profesor: »Pa pridem, ko se vrne!«

ne mule smo odkrili dve majhni rani, nič večji od grahovega zrna in kakor jih povzročijo kroglice iz puške. Akoravno je živinče popolnoma izkrevavelo, nismo mogli najti nikjer niti ene kapljice krvi.

Medtem ko se je podal Andris takoj da pošče pobegle mule, sem kuhal jaz zajutrek, Martini je pripravljaj prtljago za nadaljno pot. Ura za uro je minula, a Andris se ni vrnil. »Brez dvoma se mu je pripetila kaka nesreča,« je pripomnil Martini, »mi ga moramo poiskati.«

Hitro smo zgrabili puške in sledili stopinjam izginulega. Vznemirjeni smo se porivali skozi skoro neprodarno grmovje. Kmalu smo mogli naprej le korakoma. Na noben način nismo smeli pustiti tovariša brez pomoči.

Močvirje je postajalo vedno globoje, zmiraj nevarnejše. Že smo tičali do ledenj v pogrezočem se blatu, ki se je oprijemalo trupla tesno in težko. Iz močvare je tiščal v pljuča vzduh, ki nam je zapiral dihanje. Nos in usta sta bila že nekako zamašena od smradu po trohnohi. Mene je objela gosta tema. Mojega spremljevalca že nisem mogel več videti in razločiti. Mojih obupnih klicov ni slišal nikdo. Vedno globlje in globlje sem lezel v močvaro. Prevzet od strahu sem

Nežno dišec

In stanoviten je parfum, ki ga vsebuje milo Elida Favorit. Ono ima vse dobre lastnosti, ki jih zahtevamo od res dobrega mila, je blágo in čisto ter polepšava polt. Kljub temu, da se močno peni je zelo izdatno in to vsled njegove izredne kvalitete.

Milo ELIDA Favorit

1457

se skušal oprijemati od dreves visečih vej in rastlin ovijalk. Vse brezuspešno. Z odtrganimi vejicami in opolzlim robidovjem sem se pogrezal dalje in dalje. Tičal sem v močvirju do prs, ne da bi se mogel premakniti le za korak naprej. Oprijeli so se me skrajno neprijetni občutki. Sekunde so se pretvarjale v — večnost. Strah pred smrtjo me je začel mučiti. Ves obupan sem skušal zadeti med nečloveškimi napori ob kak rešilni predmet, tipal sem na vse strani.

Krik veselja je buknil iz mojega grla, dotaknil sem se z nogo nekaj trdega. Z bliskavico sem se oprijel močne veje ter se vlekel z zadnjimi močmi navzgor. Noge in roke narazen, po trebuhu sem skušal doseči ono smer, kjer sem domneval suho zemljo. Po neverjetnih naporih sem bil slednjič vendar le na trdih tleh. Naslonil sem se ob drevo, da bi otresel zoperno blato in si vsaj nekoliko opomogel od prestanega strahu. Zelo sem se začudil, ko sem odkril sled Andrisa, ki je moral vleči za seboj mulo.

Takoj, ne da bi se pomišljal za trenutek, sem sledil odkritju. Po par korakih se je sled cepila. Ugotovil sem, da je šel Andris na desno, mula pa je krenila v levo smer. Sledil sem čle-

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še to zimo prebere! Stane Din 25, vezana Din 35. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Izplačana šala. Dve mladi gospodični sedita na travniku kraj ceste. Ko ugledate moža, ki ima že nekoliko osivelih las, ga vpraša ena porogljivo: — »Oče, ali bo že skoraj na planini zapal sneg?« — Mož ji odgovori: »O, še dolgo ne, ker se še pasejo telice po travnikih!«

Sodnik: »Ni vam bilo dovolj, da ste konja ukradli, ampak tudi opremo in očejo ste vzeli.« — Obtoženec: »Ali ste čudni! Kaj mi pa vendar pomaga konj brez opreme!«

Na kmetih. Gospa iz mesta je prišla poletni na kmete. Dobila je na travniku kmeta, ki je ravno gnal kravo na pašo, pa ga je vprašala: »Koliko je ta krava stara?« Kmet je odgovoril: »Dve leti!« »Kako pa se to pozna?« je dalje vprašala. »Na rogovih,« je odvrnil kmet. — »Oh saj res,« vzklikne gospa, »saj vendar sama vidim, da ima krava le dva rogova.«

»Res, pravo čudo ta otrok. Da vam povem, gospod župnik,« je hvalila Tratarica svojega otroka. »Šest let je star, pa pozna karte, pije vino in kolne kot odrasel človek.« Župnik: »Ali pa zna moliti?« — »Moliti? Kaj pa mislite, gospod župnik, saj je še le šest let star!«

»Ko bom umrl,« je rekla Mihevka, »bi na nagrobnem kamnu rada imela napis: V nebesih je mir.« Mihevc: »Ali bi ne bilo primerneje, če bi bil na kamnu napis: »V nebesih je bil mir?«

A: »Tu imaš 100 Din, katere si mi posodil pred tednom.« — **B:** »Hvala! Na to sem čisto pozabil.« — **B:** »Zakaj mi nisi tega prej povedal.«

Če je človek preveč uslužen. Župnik je videl, kako se še ne deset let star fant zastonj trudi pri nekih vratih doseči hišni zvonec, da bi zvonil. Župnik gre tje in pozvoni mesto dečka. Tedaj se nagajivec zelo zvito nasmeje in reče: »No, gospod župnik, zdaj pa bo treba leteti, da nas kje ne dobijo!«

Starejša gospodična kot priča pred sodiščem: »O, ta smola! Povedati moram starost in sodnik še povrhu slabo

Berač (sam sebi): Jaz sem zelo dobrega srca, za vsacega imam odprto roko.«

Ne kruha. Triletni Mirko sedi pri mizi, na kateri se kadi skleda zabeljenih štrukljev. Odrasli molijo in Mirko tudi sklence ročice. Komaj pa domolijo do: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh . . .« plane po koncu, razpne roke in kriči: »Ne kruha! Štrukljevi! — Štrukljevi!«

Kakor nalašč. Krojač pošlje k peku sušiti svinjsko pleče. Pek odreže velik kos z njega. Ko krojač to vidi, reče peku, naj mu povrne škodo, sicer ga toži. Pek pa teče prej k sodniku in mu da

potico v dar. Krojač pride tožit in sodnik zastliši oba. Pek pravi, da so muhe pojedle toliko mesa. Sodnik reče krojaču: »Ako so muhe to storile, znosite se na muhah; pobijajte jih, kjerkoli dobite katero.« Slučajno zagleda krojač muho na sodnikovem obrazu. Brez pomisleka lopne po sodnikovem nosu, da se mu takoj kri pcedi in reče: »Kakor nalašč! Ena je že tu!«

Mirko je dobil od matere dva dinarja, a se ni zahvalil. »Kako pa se reče, Mirko?« Mirko molči. »Sram te bodi, da nisi tega ne veš! Kako pa pravi mama, ko ji papa prinese denar?« — **Mirko:** »Ali je to vse?«

Mala oznanila

V „Malih oznanilih“ stane vsaka beseda Din 1:20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakih.

Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO

Krasno vinsko trsje različnih sort z jamstvom odda iz podružnice Št. 113, Velenje Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. Zahtevajte ponudbo! 1518

Sodarske pomočnike sprejme pri polni oskrbi Fran Repič, sodar, Trnovo, Ljubljana. Sprejme se istotam tudi vajenca. 1524

Kuhinjsko posodo vse vrste dobite v trgovini Fr. Senčar, Mala Nedelja. 1501

Najboljši in najcenejši rum si sami naredite, če si kupite Rumov cvet v drogeriji WOLFRAM (Kane), Maribor, Slovenska ulica. 1302

Za zimo vsakovrstno blago in vse potrebščine v veliki izbiri najugodnejše v trgovini F. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. Nakup jajc, masla, putra, suhih gob, vinskega kamna, fižola ter vseh poljskih pridelkov. Zamenjava pšenice za meko! Zamenjava bučnic in solčnic za prvovrstno bučno olje. 1399

Kmetije

najboljše zmeljete seme za bučno olje in prešate v tovarni bučnega olja

J. Hochmüller v Mariboru, južna stran državnega mosta. 1320

Viničarja, dobrega sprejme Jakob Bračko — Pernica, Sv. Marjeta ob Pesnici. 1552

Priporočam vse vrste lovskih, oostrostrelnih in flobert pušk, pištol, revolverjev (samokresov), samokresnih in pištolnih nabojev (Patronenhülsen). Zamaški in šibre, skrbno napolnjeni naboji, ter vse ostale lovske potrebščine. Najnovejše izdelave, montaža daljnogledov in popravilo po ceni in solidno. Zaloge smodnika. Dragotin Čutiča vdeva, puškarna, Maribor, Slovenska ulica 18. 1313

Pohišstvo, tapetniško blago kakor železni vložki za postelje, se izdeluje samo pri Servat Makotter, Krekova 6, Maribor. — Solidna postrežba in nizke cene. 1531

Kupim mlin z močno vodo in nekaj zemlje, 4—5 oralov. Kos Franc, Trebež 34, Artiča. 1530

V slovenjbištrškem okraju je na prodaj lepa posestvo, 15 oralov dobre zemlje, njive, travniki, vinograd lepa hiša in gospodarsko poslopje. — Več pove uprava Slovenskega Gospodarja. 1513

Na prodaj imam: jabolčna in brusnjava drevesca ter cepijene bruske v najbolj priporočljivih sortah. Cena od 1—13 Din za komad. Imam v zalogi tudi cepijeno trsje in ameriške korenjake. Anton Očko, Zlogona št. 11, p. Oplotnica. 1544

in stopinjam. Naenkrat sem stal pred nepremičnim truplom moža. Strah me je spreletel in pretresel, pred menoj je ležal na pol pogreznjen v blato, otopelih in odprtih oči — Andris. Okolica, koje grmovje in rastline so bile izruvane, je pričala o obupnem boju. Kakor zjutraj na muli, sem opazil tudi na Andrisovem vratu dve kot grahovo zrno veliki rani. Iz telesa je bila kri izsesana do zadnje kaplje. Po velikem trudu sem privlekel mrtvega v taborišče. Tukaj sem zadel na Martinija, ki je ležal na tleh, izčrpan od blodenj po močvarni džungli.

Od utrujenosti in tavanja nekako omamljena, sva zaspala oba proti lastni volji.

Še le ob posinu jutranje zarje sva se prebudila iz spanja, ki je bilo podobno smrti. Obležko, ki je bila čisto raztrgana in premočena od blata, sem slekel in jo vrge na drevo, da se posuši. V bližnji potok sem se šel kopat, da se nekoliko pokrepim.

Slišal sem tajinstveno šušljanje . . . Kaj za Boga bi to bilo? Ko se ozrem, zapazim temno postavo, ki se je zgubila v goščavo. Pogledal sem za prečudnim bitjem in videl sivkasto zverjad, ki je bila podobna orjaškemu, groznemu pajku. Prikazen je bila velika kakor odrasel pes in je

imela osem dolgih in naravnost strašno z dlakami poraščenih nog. Izogniti sem se hotel srečanju, ko se mi je postavila pošast kar preko poti, se potuknila ter zaprežala name. Njene oči so se bliskale krvoželjno.

»Aranja« . . . sem zamrmral polglasno, »mali Tom je imel prav.« Umaknil sem se par korakov, se spodtaknil ob preko steze ležeče drevo in se zvalil ritanski v visoko travo. V tem trenutku, še predno sem hušnil kvišku, se je vrgla zver name. V popolnem obupu sem tolkel s pestmi krog sebe. Pošast se me je oklenila liki jeklo z dvema nogama. Za vsako ceno sem hotel vstati, da bi se rešil. Vendar zastonj. Strašna zverjad me je pritiskala vedno močneje k sebi in se zaječala v moje telo. V smrtnem strahu sem bil krog sebe, se valjal na vse strani, moje moči so bile prešibke, da bi se ustavljale lintverski premoči. Brez pomoči, čisto utrujen, z odprtimi in v zrak prosečimi očmi, sem se udal v nepopisno strašno usodo. Kakor na smrt obsojen sem štel sekunde.

Kar naenkrat sem čul slabi Martinijev glas, ki mi je hitel, s sekuro oborožen, na pomoč. Skoro brez zavesti, ne da bi se mogel ganiti, sem bil brez vsake odporne sile v železnem objemu po-

SVETI

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, Iia in Iiia, sifkane — KADILKO po najugodnejših cenah kupite v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU, KORČEVA GOSTA 8.

Za Božič!

Najfinejša banatska moka.

Sveže žgana kava $\frac{1}{2}$ kg = Din 12, 14, 15.

Lepe rosine $\frac{1}{2}$ kg = Din 4, 5, 6, 5.

Ajđovo kašo, dišave, velika zaloga najfinejših čajev nove žetve, kakor vsakovrstno specialijsko blago po najnižji ceni priporoča

JOSIP WEIS

prej Hartinger - Majer

ena najstarejših trgovin

Maribor, Aleksandrova cesta 29

1558

Ne pozabite si ogledati pred nakupom obuvalec novo otvorenje trgovine z „DOKO“ čevlji, ročno delo pri tvrdki

V. BLATNIK

v novi zgradbi Vlahoviča
Maribor, Meljska c. 2. 1555

Najcenejši vir za urozavanje šip, kakor priznavanje po meri in velika zaloga modernih okvirjev pri Ivan Klančnik, steklarna, Maribor, Slovenska ulica 15 (za Ljubljansko kreditno banko). 1512

Izvanredna ponudba.

Za dečevni letni čas priporočamo, da si nabavite

kožno pelerino za deč

C. O. V. tehtna samo 110 gramov, imitacija riblje kože. Odlično se je ta pelerina izkazala, ker na prepušča mokrote, je komodno zložljiva, kakor majhna žepna belečnica, ki se jo nosi vedno lahko s seboj, ter je nadvse trpežna. Zelo priporočljiva za dame in gospode (tudi za otroke) v dežju in snegu, za letete in sport.

Reklamna cena s posebno kapuco in etuijem samo 70 Din franko, zacarinjena, poslana po poštne povzetju, 2 kosa 138 Din.

Razpošilja

A. MAJER

szport, PRAHA XVII. Londýnska 57. (Če ne bi ugajala, jamčimo zameno.) Naslov natančno napisati. 1481

Podpisana Marija Jezovšek, posestnica, Bukovčak pri Celju, obžalujem, da sem Vinca Verdeva, posestnika v Teharjih, nepravilno obdolžila nečastnega dejanja ter vzajem na znanje, da mi je vsled tega odpustil in vloženo tožbo umaknil. Marija Jezovšek. 1540

Deček, star štiri leta se da takoj za svojega. Vprašati pri Janu Franc, Nebova šte. 27, Sv. Peter pri Mariboru. 1538

Tkalni stroj po ceni proda. Hojnik Liza — Prihova, Konjice. 1546

Sobo- in škropljanje izvršuje po ceni in okusno Franc Ambrožič, Maribor, Grajska ulica 2. 1278

20% kronsko bono kupuje G. PICHLER, — PTUJ, Društveni dom. 1522

Kotel za žganje z hladilno pripravo za 120 litrov, skoro nov po ceni proda tvrdka — Adalbert Gusel, Maribor, Aleksandrova cesta 39. 1526

Vajenca dobrih staršev sprejme Lorenčič Anton, kovaški mojster v Framu 7. 1535

Močnega učenca sprejme Brus Martin, strojno kolarstvo, Zg. Breg pri Ptuj. 1536

Družabnika ali družabnico s kapitalom iščem za podjetje brez konkurence. Visok zaslužek, posebne znanosti ni potrebno. Dopise na Franc Marinič, Maribor, Aleksandrova cesta 55/II. 1548

Majarja, izvežbanega v vseh panogah gospodarstva sprejemam s takojšnjim nastopom. V lesni stroki izurjeni imajo prednost. — A. Lelar, kurilnica, Maribor. 1547

Sprejme se hlapec z dobrimi spričevali. — Naslov na upravo lista. 1545

Pant štiriletan se da za svojega. Kje, pove Verdonik, Goločjavas, Selnica ob Dravi. 1544

Sprejemem pekovskega učenca. Mora biti star 15 let in iz poštene hiše. Hrana in stanovanje v hiši. Franc Horvat, pekarna, Cirkovce pri Pragerskem. 1505

Iščem starejšo služkinjo, izurjeno v hišnem delu (brez živine!), pošteno, prijazno, zvesto in pridno. Nastop službe takoj ali 1. januarja 1930. Pismene ponudbe na: Matilda Davidé, soproga lekarnarja, Sv. Lenart v Slov. goricah. 1542

On in ona

se Vam predstavljata kot mlad par. Strinjata se v vsem, tako tudi v vprašanih negotovanjih lepote in zdravja.

Ako želite pravilno negovati Vaš obraz, Vaše roke, tedaj dosežete to najbolje s Fellerjevimi Elsa-mili zdravja in lepote, katerih delovanje tiči v njihovih medicinskih sestavinah:

»Elsa-milo z lilijenega mleka, posebno fino cvetlično milo, napravi nežno in mehko kožo.

»Elsa-milo iz lilijene kreme, izrednega vonja, bogatih svilnatih pen.

»Elsa-milo iz rumenjaka, zelo blago, tudi za nego deteta.

»Elsa-glicerinsko milo, najbolje za razpokane roke.

»Elsa-borekovo milo, odlično proti solčnim pegam, mozoljem in drugim napakam.

»Elsa-Katranovo milo, razkužuje, najkoristnejše za pranje glave.

»Elsa-milo za britje, bogatih gostih pen z razkuževalnim delovanjem.

Po pošti 5 kom. Elsa-mila na izbiro stane 52 Din franko, ako se denar vpolnje naprej, po povzetju 62 Din.

»Elsa-Creme-pomada proti solčnim pegam in nečistosti kože, daje pri- kupljivost in mladost.

»Elsa-pomada za rast las, najboljša zaščita proti prhljuju in izpadanju las.

Po pošti 2 lonca ene ali po 1 lonca vsake Elsa-pomade stane 40 Din franko, če se denar vpolnje naprej, po povzetju 50 Din.

»Elsa-Shampoo, idealen pralek za pranje glave, 1 kom. 3 Din 30.

Dan za dnem negujte telo z »Elsa-preparati!

To pomagali 1487

Dobiva se povsod! Kjer ne, izvolite naročiti naravnost pri:

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elsatrg 341.

Božične pesmi. Pravkar je izšla sledeča zbirka: »Rajske strune zadonite!« 20 starejših božičnih pesmi in trije božični odpevi. Zbral Viktor Čadež. — Partitura stane 20 Din, glasovi (moški glasovi skupaj, ženski glasovi skupaj) so po 5 Din. Prodajajo se v knjigarni sv. Cirila v Mariboru. So v tej zbirki skoro same nepoznane skladbe, vzete iz naroda, ki bodo gotovo tudi šle med narod, saj se nahaja v njih prav isti duh, kot smo ga vajeni v naših božičnih pesmih.

žasti. Z dobro namerjenim zamahom s sekuro je odsekal Martini lintverju eno nogo. Ko je hotel zamahniti v drugič, me je izpustila zver in se vrgla nad tovariša. Kakor kaka vreča je padel Martini na tla. Pri padcu mu je zdrknila sekira iz roke. Pošast se mu je zagrizla s sesalkami v vrat. Hotel sem priskočiti smrti zapisani žrtvi na od pomoč, kot prikovan sem obležal na tleh in se nisem mogel zravhati. Rdeči, polnokrvni obraz mojega rešitelja je prebledel. Gledati sem moral nepremično, kako se je oklenila zver tovariša in ga vlekla seboj v goščavo. Bil je to strašen prizor... Koj za tem sem padel v omedle- vico...

Kako dolgo sem ležal brez zavesten, ne vem, ko sem se prebudil, sem se počutil nekako olajšanega. Kakor hitro so me nesle oslabele noge, sem tekel v taborišče, pograbil obleko ter puško in blodil dneve po strahotni džungli. Popolnoma izstradan, izmučen do smrti, sem se zgrudil...

Ali mi verjamete grozni doživljaj ali ne, a resničen je, kakor gotovo se pišem John Smith.

V tem trenutku je stopil v kočjo nekdo drug. »Dober dan, gospod Brown!« je zaklical pravkar došli poln veselja in stresel roko pripovedovalcu ravno kar opisane zgodbe.

Vse kar iščete,

bodete našli v novi ilu- strirani domači knjigi,

katero pošlje že čez 32 let znana svetovna razpošiljalna tvrdka Suttner

tudi Vam in brezplačno in poštnine prost,

ako jo zahtevate. — Najprimernejših novih izumov, praktičnih predmetov za uporabo, gospodinskih in oblačilnih potrebščin, glasil, priprav za britje, britev, priprav za striženje las, orodja, perila, oblač, čevljev, igrač i. t. d. ne kupujete

nikjer tako po ceni in tako dobro

kakor pri Suttnerju, a poleg tega brez rizika, ker to kar ne ugaja se zamenja, ali pa se vrne denar. Ogromen promet omogočuje tvrdki Suttner, da vse robo ceneje prodaja in da vkljub temu pošilja najboljšo kakovost. Radi tega zahtevajte takoj sedaj z dopisnico brezplačno veliko ilustrirano domačo knjigo od tvrdke

1486

H. SUTTNER, LJUBLJANA ŠTEV. 992.